

Тафі і Теґумай. Як вигадали Табу

Ред'ярд Кіплінґ

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Щонайважливіша річ, про яку слід згадати, кажучи про Теґумая Бопсулая і його дочку Тафімай Металумай, це Теґумаєві Табу, яких дотримувалися усі Бопсулайі.

Тож слухайте уважно, мої любі, слухайте і запам'ятовуйте, бо усі ми маємо Табу, і ви, і я.

Коли Тафімай Металумай (ми й далі зватимемо її Тафі) йшла до лісу на полювання з Теґумаєм, то ніколи не поводитися тихо. Навпаки — вона поводитися дуже гучно. Борюкалася в опалому листі, та ще й як! З'їжджала по глинистим схилам, рила ямки в піску — та ще й які! Чапала, здіймаючи бризки, через калюжі й заболотини, та ще й як високо! Словом — зчиняла страшенний гармидер. Тож не дивно, що усі тварини, на яких вони полювали, — бобри, білочки, видри, борсуки, олені й кролики — розуміли, що наближаються Тафі з татком, і кидалися врозтіч.

— Мені страшенно прикро! — вже вкотре виправдовувалась Тафі.

— Що вже тепер вибачатись? — хитав головою Теґумай. — Білочки повтікали, бобри у воду попірнали, олені геть пострибали, кролі в нірках поховались... Треба б дати тобі прочухана, дочко Теґумаєва! Я так і зробив би, та ж сталося так, що я тебе люблю...

Аж ось Теґумай помітив руду білку, що вистрибувала круг стовбура ясена.

— Цс-с-с! — прошепотів він. — Онде наш обід, коли ти, звісно, поводитимешся тихо.

— Ой, де? Де?! — застрибала Тафі. — Покажи мені, покажи!

Ох і розлютився ж Теґумай! Він застиг, де стояв, вагаючись, що краще — зварити Тафі в казані чи здерти з неї шкіру, чи викачати в багнюці, чи обрізати їй волосся, чи відіслати до ліжка без поцілунку. І ось у цей час нелегкого вибору лісом проходив вождь Теґумаєвого племені у парадному строї з орлиного пір'я.